

ระเบียบวาระการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง
สมัยสามัญ สมัยที่ ๔/๒๕๖๕ ครั้งที่ ๒
วันอังคารที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

- ๑.๑
- ๑.๒

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว

๒.๑ รับรองรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง สมัยสามัญ สมัยที่ ๔/๒๕๖๕ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง
มติที่ประชุม.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

- ๓.๑
- ๓.๒

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอใหม่เพื่อพิจารณา

๔.๑ ถูตติพิจารณาให้ความเห็นชอบการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ
ที่มีการบุกรุกแปลงป่าช้าสาธารณประโยชน์ (โคกหนองม่วงตอนล่าง) ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง
เลขที่ ๑๗๔๒๗ บ้านหนองร้านหญ้า หมู่ที่ ๕ ตำบลหัวหนอง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดิน
ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภากำหนดนโยบายเร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญของ
ประเทศชาติ ๓ ปัญหา คือ ปัญหาความยากจน ปัญหาหาเสพติด และปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่ง
คณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๗ ได้เห็นชอบกับข้อเสนอของคณะกรรมการ
อำนวยการและกำกับนโยบายการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน
(กอ.ชดจ.) ที่เห็นว่าที่ดินของรัฐมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้กรมที่ดินนำ
ที่ดินสาธารณประโยชน์ประเภทที่ทำเลเลี้ยงสัตว์และที่ป่าช้าสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนเล็กใช้ประโยชน์
ร่วมกัน และมีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแล้วเป็นข้อมูลด้านอุปทานเพื่อนำไปดำเนินการตาม
นโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจน ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ ในการ
แก้ไขปัญหาความยากจนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสัมฤทธิ์ผลในทางปฏิบัติ กระทรวงมหาดไทยจึง
เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ที่ดินของรัฐ” หมายถึง ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์
ร่วมกันแล้ว และมีผู้เข้าครอบครองใช้ประโยชน์

“ผู้รับอนุญาต” หมายถึง ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐตามระเบียบนี้

หมวด ๒ การดำเนินการ

ข้อ ๘ เมื่อศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนอำเภอ/กิ่งอำเภอ (ศตจ.อ./กิ่ง อ.) มีความประสงค์ที่จะให้ประชาชนเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐหรือใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐต่อไป ให้ยื่นความประสงค์ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด โดยยื่นพร้อมแผนงาน โครงการ และแผนผังการแบ่งแปลง พร้อมรายชื่อของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

ข้อ ๙ เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๘ แล้ว ให้ดำเนินการสรุปเรื่องราวความเป็นมาทั้งหมดเสนอคณะกรรมการเพื่อประชุมพิจารณาการอนุญาตภายในสิบห้าวัน เมื่อคณะกรรมการมีมติอนุญาตแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเสนอเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการออกใบอนุญาตภายในเจ็ดวัน

หมวด ๓ หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตและการออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ จำนวนเนื้อที่ที่อนุญาต ไม่เกินครอบครัวละสิบห้าไร่ ระยะเวลาคราวละห้าปี ถ้าผู้ครอบครองใช้ประโยชน์ที่ดินเกิน ๑๕ ไร่ ให้ปรับลดส่วนที่เกินให้ผู้ขอใช้ประโยชน์รายอื่นต่อไป

ข้อ ๑๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรอนุญาต ให้ออกใบอนุญาตตามแบบท้ายระเบียบนี้ และให้ผู้รับอนุญาตลงชื่อรับทราบและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้หลังใบอนุญาต หากผู้รับอนุญาตไม่มารับภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าสละสิทธิการใช้ที่ดินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณายกเลิกการอนุญาต แล้วให้คณะกรรมการนำที่ดินแปลงดังกล่าวมาดำเนินการตามนัยข้อ ๙

หมวด ๔ การขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่อใบอนุญาต ให้แจ้งความประสงค์ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นควรผ่อนผัน

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๑๒ แล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินของผู้ขอต่อใบอนุญาตว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือไม่ อย่างไร และพิจารณาว่าสมควรต่อใบอนุญาตหรือไม่ ด้วยเหตุผลประการใด แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๕ ค่าตอบแทน

ข้อ ๑๔ ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียค่าตอบแทนโดยอนุโลมตามนัยมาตรา ๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติจังหวัดแต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน

หมวด ๖ การยกเลิกและเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๕ ผู้รับอนุญาตจะโอนสิทธิให้ผู้อื่นไม่ได้

กรณีผู้รับอนุญาตถึงแก่กรรม ให้ทายาทโดยธรรมของผู้รับอนุญาตมีสิทธิแจ้งความประสงค์ขอใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นการชั่วคราว ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่ผู้รับอนุญาตถึงแก่กรรม หากไม่แจ้งความประสงค์ภายในกำหนดโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าสละสิทธิ และคณะกรรมการสามารถดำเนินการตามนัยข้อ ๙

ข้อ ๑๖ กรณีผู้รับอนุญาตไม่มีความประสงค์จะใช้ประโยชน์ในที่ดินให้เรียกคืนใบอนุญาตและเสนอต่อคณะกรรมการสามารถดำเนินการตามนัยข้อ ๙

ข้อ ๑๗ เมื่อความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือขาดคุณสมบัติที่กำหนด ให้นำกรณีดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน แล้วแต่จะเห็นสมควร

๒. พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “คทช.” เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ มาตรา ๑๐ คทช. มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน โดยทั่วไป รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๔) กำหนดมาตรการหรือแนวทางการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม ซึ่งรวมถึงรูปแบบการจัดที่ดินในลักษณะแปลงรวมโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์ หรือรูปแบบในลักษณะอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คทช. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเพื่อให้การใช้ที่ดินเกิดประโยชน์สูงสุด

๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๑.๔/ว ๘๔๘๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เรื่อง การจัดทำโครงการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์ที่มีการบุกรุก เพื่อจัดความยากจน และพัฒนาชนบทปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๔. หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๐๒๐.๔/ว ๓๑๑๕๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การจัดทำโครงการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์ที่มีการบุกรุก เพื่อจัดความยากจน และพัฒนาชนบทปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๕. หนังสืออำเภอบ้านไผ่ ที่ ขก ๐๒๑๘/๔๕๒๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การจัดทำโครงการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์ที่มีการบุกรุก เพื่อจัดความยากจน และพัฒนาชนบทปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๖. ประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับกฎหมาย วาดยการเหมืองแร่และการป่าไม้ที่ดินของรัฐนั้น ถ้ามิได้มีสิทธิครอบครอง หรือมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใด

(๑) เขาไปยึดถือครอบครอง รวมตลอดถึงการก่อสร้างหรือเผาป่า

(๒) ทำด้วยประการใดให้เป็นการทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวด หรือที่ทราย ใน บริเวณที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้ามในราชกิจจานุเบกษา หรือ

(๓) ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นอันตรายแก่ทรัพยากรในที่ดิน

มาตรา ๙/๑ ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๙ เสียค่าตอบแทนเป็นรายปีให้แก่เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งที่ดินที่ได้รับอนุญาตตั้งอยู่ ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น แต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แยกค่าตอบแทนที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าตอบแทนที่ได้รับภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ เพื่อเป็นรายได้องค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้ค่าตอบแทนส่วนที่เหลือตกเป็นรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดินที่ได้รับอนุญาตตั้งอยู่ ในกรณีที่ดินดังกล่าวไม่ได้ตั้งอยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ค่าตอบแทนที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ตกเป็นรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทั้งหมด

บัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน

ค่าตอบแทนในการอนุญาต

(๑) ตามมาตรา ๙ (๑) ไร่ละ ๑,๐๐๐ บาทต่อปี

มติที่ประชุม.....
.....

๔.๒ ผู้ตัดพิจารณาให้ความเห็นชอบการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐที่มีการบุกรุกแปลงที่สาธารณชนเห็นหลักไฟสาธารณประโยชน์ ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ๓๒๓๑ บ้านหนองร้านหญ้า หมู่ที่ ๕ ตำบลหัวหนอง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภากำหนดนโยบายเร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศชาติ ๓ ปัญหา คือ ปัญหาความยากจน ปัญหาหาเสพติด และปัญหาการทุจริตประพตติมิชอบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๗ ได้เห็นชอบกับข้อเสนอของคณะกรรมการอำนวยการและกำกับนโยบายการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน (กอ.ชดจ.) ที่ให้หน้าที่ดินของรัฐมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้กรมที่ดินนำที่ดินสาธารณประโยชน์ประเภทที่ทำเลเลี้ยงสัตว์และที่ป่าช้าสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนเล็กใช้ประโยชน์ร่วมกัน และมีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงแล้วเป็นข้อมูลด้านอุปทานเพื่อนำไปดำเนินการตามนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจน ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสัมฤทธิ์ผลในทางปฏิบัติ กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ที่ดินของรัฐ” หมายถึง ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งพลเมืองได้เล็กใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว และมีผู้ครอบครองใช้ประโยชน์

“ผู้รับอนุญาต” หมายถึง ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐตามระเบียบนี้

หมวด ๒ การดำเนินการ

ข้อ ๘ เมื่อศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนอำเภอ/กิ่งอำเภอ (ศตจ.อ./กิ่ง อ.) มีความประสงค์ที่จะให้ประชาชนเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐหรือใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐต่อไป ให้ยื่นความประสงค์ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด โดยยื่นพร้อมแผนงาน โครงการ และแผนผังการแบ่งแปลง พร้อมรายชื่อของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

ข้อ ๙ เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๘ แล้ว ให้ดำเนินการสรุปเรื่องราวความเป็นมาทั้งหมดเสนอคณะกรรมการเพื่อประชุมพิจารณาการอนุญาตภายในสิบห้าวัน เมื่อคณะกรรมการมีมติอนุญาตแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเสนอเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการออกใบอนุญาตภายในเจ็ดวัน

หมวด ๓ หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตและการออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ จำนวนเนื้อที่ที่อนุญาต ไม่เกินครอบครัวละสิบห้าไร่ ระยะเวลาคราวละห้าปี ถ้าผู้ครอบครองใช้ประโยชน์มีที่ดินเกิน ๑๕ ไร่ ให้ปรับลดส่วนที่เกินให้ผู้ขอใช้ประโยชน์รายอื่นต่อไป

ข้อ ๑๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรอนุญาต ให้ออกใบอนุญาตตามแบบท้ายระเบียบนี้ และให้ผู้รับอนุญาตลงชื่อรับทราบและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้หลังใบอนุญาต หากผู้รับอนุญาตไม่มารับภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าสละสิทธิการใช้ที่ดินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณายกเลิกการอนุญาต แล้วให้คณะกรรมการนำที่ดินแปลงดังกล่าวมาดำเนินการตามนัยข้อ ๙

หมวด ๔ การขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่อใบอนุญาต ให้แจ้งความประสงค์ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นควรผ่อนผัน

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๑๒ แล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินของผู้ขอต่อใบอนุญาตว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือไม่ อย่างไร และพิจารณาว่าสมควรต่อใบอนุญาตหรือไม่ ด้วยเหตุผลประการใด แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๕ ค่าตอบแทน

ข้อ ๑๔ ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียค่าตอบแทนโดยอนุโลมตามนัยมาตรา ๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติจังหวัดแต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน

หมวด ๖ การยกเลิกและเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๕ ผู้รับอนุญาตจะโอนสิทธิให้ผู้อื่นไม่ได้

กรณีผู้รับอนุญาตถึงแก่กรรม ให้ทายาทโดยธรรมของผู้รับอนุญาตมีสิทธิแจ้งความประสงค์ขอใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นการชั่วคราว ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่ผู้รับอนุญาตถึงแก่กรรม หากไม่แจ้งความประสงค์ภายในกำหนดโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าสละสิทธิ และคณะกรรมการสามารถดำเนินการตามนัยข้อ ๙

ข้อ ๑๖ กรณีผู้รับอนุญาตไม่มีความประสงค์จะใช้ประโยชน์ในที่ดินให้เรียกคืนใบอนุญาตและเสนอต่อคณะกรรมการสามารถดำเนินการตามนัยข้อ ๙

ข้อ ๑๗ เมื่อความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือขาดคุณสมบัติที่กำหนด ให้นำกรณีดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน แล้วแต่จะเห็นสมควร

๒. พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “คทช.” เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ ประกอบด้วย

(๒) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ คทช. มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินโดยทั่วไป รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๔) กำหนดมาตรการหรือแนวทางการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม ซึ่งรวมถึงรูปแบบการจัดที่ดินในลักษณะแปลงรวมโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์ หรือรูปแบบในลักษณะอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คทช. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเพื่อให้การใช้ที่ดินเกิดประโยชน์สูงสุด

๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๑.๔/ว ๘๔๘๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เรื่อง การจัดทำโครงการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์ที่มีการบุกรุก เพื่อขอจัดความยากจน และพัฒนาชนบทปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๔. หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๐๒๐.๔/ว ๓๑๑๕๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การจัดทำโครงการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์ ที่มีการบุกรุก เพื่อขอจัดความยากจน และพัฒนาชนบทปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๕. หนังสืออำเภอบ้านไผ่ ที่ ขก ๐๒๑๘/๔๕๒๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การจัดทำโครงการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะประโยชน์ที่มีการบุกรุก เพื่อขจัดความ ยากจน และพัฒนาชนบทปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๖. ประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับกฎหมาย วาดยการเหมืองแร่และการป่าไม้ที่ดินของรัฐนั้น ถ้ามิได้ มีสิทธิครอบครอง หรือมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใด

(๑) เขาไปยึดถือครอบครอง รวมตลอดถึงการก่อสร้างหรือเผาป่า

(๒) ทำด้วยประการใดให้เป็นการทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวด หรือ ที่ทราย ใน บริเวณที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้ามในราชกิจจานุเบกษา หรือ

(๓) ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นอันตรายแก่ทรัพยากรในที่ดิน

มาตรา ๙/๑ ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๙ เสียค่าตอบแทนเป็นรายปีให้แก่เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมาย จัดตั้งที่ดินที่ได้รับอนุญาตตั้งอยู่ ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดใน ขอบัญญัติของถิ่นนั้น แต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แยกค่าตอบแทนที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าตอบแทนที่ได้รับภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ เพื่อเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้ค่าตอบแทนส่วนที่เหลือตกเป็นรายได้ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดินที่ได้รับอนุญาตตั้งอยู่ ในกรณีที่ดินดังกล่าวไม่ได้ตั้งอยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ค่าตอบแทนที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ตกเป็นรายได้ขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้น ทั้งหมด

บัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน

ค่าตอบแทนในการอนุญาต

(๒) ตามมาตรา ๙ (๑) ไร่ละ ๑,๐๐๐ บาทต่อปี

มติที่ประชุม.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ

๕.๑

มติที่ประชุม.....
.....

๕.๒

มติที่ประชุม.....